

miljø, når vi diskuterer internationale forhold og forhold til international fattigdom og international ret, er hinandens absolutte modsætninger.

Når statsministeren derfor synes, at det er svært at få øje på en opposition, er min bedste opfordring: Kig herop.

Kl. 22.00

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har et spørgsmål vedrørende de samtaler, hr. Villy Søvndal har med statsministeren på baggrund af, at SF har en aftale med statsministeren om den kuldsejlede EU-forfatning. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om hr. Villy Søvndal i de samtaler med statsministeren om EU-forfatningen bibringer statsministeren den opfattelse, at det, franskmændene sagde nej til, var det nyliberale projekt, som statsministeren er så glad for. Gør hr. Villy Søvndal opmærksom på, at det, der er brug for, er, at man forkaster det nyliberale projekt og starter en diskussion om et helt andet Europa baseret på solidaritet og velfærd og med slet ingen vægt på de liberalistiske principper, som regeringen står for?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Nu kan jeg jo ikke detaljeret redegøre for, hvad jeg snakker med statsministeren om under fire øjne, for så vil statsministeren ikke snakke med mig mere. Det vil være et brud på almindelig god opførsel, så det vil jeg selvfølgelig ikke.

Men jeg vil godt sige, at min analyse, som jeg har fremført adskillige gange, af det franske nej er, at det er sammensat af tre dele. Der er et højreorienteret Front National Le Pen nationalistisk fremmedfjendsk nej, det er en del af det. Så er der en del, der er antisystem, anti-Chirac og sådan noget, det kan jeg sagtens forstå som en del af det, også hvor det hele tørner sammen i en stor gryde.

Så er der også et venstreorienteret nej – det er der ikke skyggen af tvivl om – fra en stor del af det franske socialistparti og den franske venstrefløj i øvrigt. Så det er et meget sammensat nej.

SF's svar på det har været at præsentere en social pagt, som jeg har opfordret statsministeren at tage med ned til de andre ledere, for jeg tror, at det er nøglen til at løse op og lave et langt mere socialt Europa, end vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er de fleste i Frankrig faktisk nået frem til, at det er det nyliberale projekt, der er sagt nej til. Selv om der skulle blive en social pagt, ændrer det jo ikke ved, at der kommer polske håndværkere til Danmark, som arbejdsgiverne vil have skal arbejde til polske lønninger i stedet for det, vi vil have, nemlig til danske lønninger og på danske løn- og arbejdsvilkår. Det ændrer ikke ved, at der er et servicedirektiv på vej, som gør, at folk helt uhammet skal kunne tvinges til løndumping rundt omkring på tværs af landegrænser. Det er ikke noget, man kan rette op med en social pagt. Det er jo en del af selve Nicetraktaten og EU-forfatningen, at vi skal have løndumping på tværs af grænserne.

Er det noget i den retning, altså en meget mere grundlæggende kritik af EU-projektet på samme måde som det, franskmændene har udtrykt ved deres afstemning? Er det den slags, SF prøver at bibringe statsministeren, eller er det bare nogle lapper, der skal få det til at se lidt pænere ud, end det i virkeligheden er?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er en meget sjov debat, vi har i Danmark. Man kan finde synspunkter som hr. Frank Aaens, og jeg er enig i, at man sagtens kan finde nyliberale formuleringer i traktaten, og hvis jeg bliver hårdt presset, vil jeg indrømme, at de bestemt ikke er skrevet i SF's gruppeværelse.

Men man kan også finde andre. Jeg er sikker på, at hr. Frank Aaen læste de ni borgerliges indlæg i Berlinske Tidende, hvor de anklagede EU-projektet for at være et socialdemokratisk, næsten socialistisk projekt på grund af overbygning om sociale rettigheder og miljø osv. osv.

Man kan finde begge synspunkter, fordi man også kan finde begge typer af synspunkter i traktaten. Derfor er mit synspunkt, at det ikke afgøres traktatmæssigt, men afgøres af den almindelige politiske kamp i Europa.

Det er klart, at SF's holdning – det var så det, hr. Frank Aaen spurgte om – selvfølgelig er at sikre et langt mere socialt Europa. Det er derfor, vi spiller ud med den sociale pagt og sikrer et minimum af lønmodtagerrettigheder, indsats mod fattigdommen, sikrer, at vi ikke oplever dumping på selskabsskat osv. osv.